Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36883
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

applicuit i potum. s. qui tuc ficebat ab incolis simounta.

De greis applicantibz ad troiam et laumedonta eos licenciare.

d 2 Greci aut mans fatigatos lassati, ut pueneruit i tram, i ipam descendere ca quietis sitienti aio molunt. Et descendentes ibidem recentes aquas de fontibz hauriunt, et ibidem maiorum refrigeratio fra, p dies aliquos statuerunt residencia, no ut incolis molestia infere disponerent, nec nocuis dispendio eos ledere aliquatenus acceptaret. Set inuida fatorum series, que semper est quiete mortalibz e molesta, ab inopinato ipsi dis sine ca in miciciam scandali eos traxit, pp quas tante cladis diffusa lues orbem tray infecerit, ut tot regnos principes bellicose nea sicubierent. Et tanta talis cauitas, quanta qualis extitit magna troia, uersa fuisset i cinere. Tot iuuenum milicibz uirtus suis. Orbatis parentibz tot pupillis, et demum iugo seruitutis adducitis. Quanuis eiz greca int tot grandes angustias, porta fuisse victoria, et in victoria paum, p longa pnia deleuit inuia. s. sue gentis, et nec sue extremino melioz. Sane si dis tot mala grata fuerunt, p mordalis causa in cor ta nulla talis aios no imcito pungat humanos. Ut poi pata leui, tante acerbitatis pena meruisse affligi. Nec indigne forsitan diceret, ut precedentis mali ogentes, et boni sufficiatio subsequitur. Cu abhis malis, pp troie casuz tanta bona pressit. Ut ipa troia deleta insurgerent cti, pp qua romana urbe, que caput urbium, p troianos exulis fra extitit ut pmota, p e neu. s. et ascanium natu ei dictu Julium. et no nulle alie pitie, ppea penum recoxynt incolatu extroianis. Quanis e anglia, que a bruto troiano, un bretania dicta e legit hitata. Et qualis francia, que post troie casuz a franche rege, en ce potio, qui iuxta renu magna oddit urbem, qua fmata ex suo nomine, nec no et tota ei pincia applaut hitata narat. Et uerciaz urbem hitauerit alle troianus antheno. hitatoris i hui facilia legim no expre, que imo a rege Latino, qui i sicilia a troia pueniit, hitata describit, unde Scicanea dta fuit. et eo postmodu, qz sicinno recedere relicto i scicanea Siculo fde suo bn post modu ~~Siculaq~~ dta e, Sicula. Trasmeauit i tuscam, qua multay gentu hitatore repleuit. Et in reg sicilie, p magna ofima, Cuspidatus Eneas ciuitates multas legit oddisse, qualis e Neapol tuta ciuitas, et gentis idemute tra Caieta. Diomedes i hiere fuit a greca oziundus, q troiane bello tuta de se miraculosa comisit, Troia deleta, dni i regnu suu recpi minime potuisse inhabitauit Calabria. Cui sonos narrat Ouidi Circe solis filia i uolucres trasformasse i calabria a Diomede deletas. De quaz anuu gne dicit Isodrus multas fuisse pducitas, que auez diomedes dte fuit, ca natura hutes, ut cognoscat hominem latinu a greco discere. Quare grecos calabrie incolas colit et latinos fugit signi fuit. Set si ~~sequitur tate pbitatis ca~~ pditonis ca fuit subsequtis ~~bet~~ bon ca finalis, humana mens hr i dubio. Nam subsequt describit ystoria q Jasone et hercule cu fuit i portu descentibz. Symounte de eis, ad laumedontu troianu regem fama pueniit, q gens qdam troianis i cognita. s. gens grecoz nouo rege phzigias pres intrauit exploratura forsa archana regni troiani, ut p sus troie pincias uastatura. Erat aut illis diebz Troia no tante magnitudis, hte fuit postea de nouo fmata, et i ea regnabat tuc rex pdtus laumedon nomine, qui supto danoso oslio qd sit nosu isset, genu i comun amitez ad Jasone dstinauit, quo ad Jasone uenente, legatu eom sua exphcat i hec uerba. Dicit laumedon hui regni dns, de adiectu uiro ualde mirat, qp tram sua intra sus, ab eo licenciat no obtenta, Cui e intencio sub tragalla pace tenere. hoc q nobis instantissime mandat, et in otiuncti debeatis tram ei exire, Ita q uenente die sequti, sciat nos abomibz tre sue finibz recessisse, q si mandatoz suoz nos senaet obtpo res, petito neuentis ipm uibe sus i offensionem uiram irritu, i depulatioz rei, et uiae finale dispendiu psonaq. Postq u Jason, tota serie legationis audiuit, i ira et dolore cordis exacerbatus, in tri secus, an q ad legationis, uerba mutata retorqret, comisit, ad suos sic loquutus e eis. laumedon hui regni dns, mirabilis dedecoris iniuria nobis infert, cu absqz abreui ca, nos eei, a sua tra mandauit. Itaqz si cu regna nostra adasset, nos mandare debuit honorati, Nam si casus similis illuz i greciam adduxisset, Scuusz illatu e. a greco no dedecoris sz honore, Et ex quo magis e dedecus q honore applausit, nos ca applaudam i illi, ut ab eo regni finibz discedamus, Cu possis gregere i leue sit, q ei enorme oslium, sit tarissis pro redpturus. Deinde qtinuatis ubis qisus ad naui dirit, amice legationis tue uerba diligenter audiuim, et dona que p regie tui nobis mode nobliuz sint transmissa recipim sicut decet. Deos nros i de iniuria testam, no exposito tram tui regis intrasse, et offensam ingerem i aliqua mgne hdenio molencia illatum. sz cu ad remotioz pres nos conscire nuptiarum interdam, necessitas i huc locu duxere necessario nos coegit. Dic ergo regi tuo, nos de sua tra ~~red~~ recedere, Scituro p certo q si no p nos forte p alios, qui pntem iniuria nobis illata audierit, recedere